

läsningar att döma bör ha slutat på ...**ta** ligger det nära till hands att antaga, att runföljden 21—35 har haft följande utseende: **·at·faþur·[sin·boan]ta·koþan·** i all synnerhet som detta antal runor kunde få plats på det skadade partiet. En sådan rekonstruktion är emellertid behäftad med två svagheter: dels får man ingen uppgift om faderns namn, vilket man avgjort skulle ha väntat, dels lyder inskriftens fortsättning **sirþan boanta**. Det ifrågavarande partiet skulle då få följande lydelse: ... *at faður sinn, boanda goðan, Sigriðar boanda*. Det förefaller föga troligt, att Balle skulle ha givit inskriften denna form. Snarare skulle man vilja förmoda, att det skadade partiet, med runföljden 28—31, har innehållit poss. pron. **sin** följt av faderns namn; *goðan* hör i så fall till appositionen, alltså ... *faður sinn N. N., goðan boanda Sigriðar*.

U 819 är den enda runsten i Lagunda härad, som har signerats av Balle.

820. Mysinge äng, Kulla sn.

Litteratur: L 775. J. Rhezelius, Fa 10:1 n:r 85; J. Bureus, Fa 5 (anmärkning under n:r 101); Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, Monumenta 4, bl. 90.

Avbildningar: J. Rhezelius, teckning (i Fa 10:1); J. Leitz och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta).

Den nu försvunna, figurristade stenen stod enligt Rhezelius »J Mysinge Ängien», alltså i samma äng som U 819. Bureus skriver i Fa 5 i samband med behandlingen av U 819: »Där är och en med 2 par Ormar, men om Runorna spörs intet.» Om uppgifterna i *Ransakningarna* se

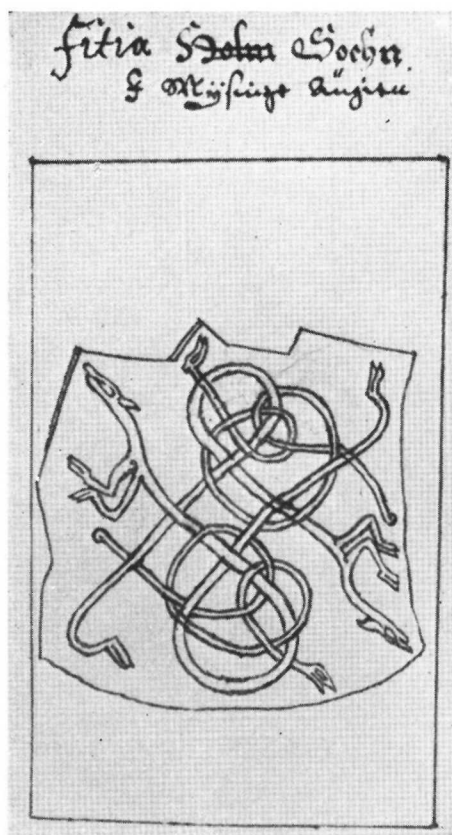

Fig. 277. U 820. Mysinge äng, Kulla sn. Efter teckning av Rhezelius.

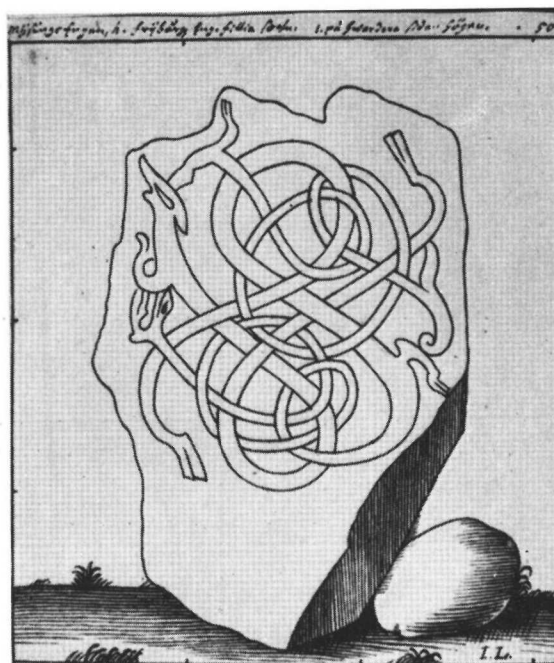

Fig. 278. U 820. Mysinge äng, Kulla sn. Efter träsnitt i Peringskiölds Monumenta.

U 819. — På träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* finnes bläckanteckningen »Mysinge Engen, h. Frijbårgz Eng, Fittja Sochn. l. på hwardera sidan högen». (Runstenen på andra sidan högen är U 819.) L 755: »Dersammastädes [= »Mysinge äng», andra sidan högen ... Slingor utan tydliga runor.» I *UFT* h. 1 (1871), s. 22 förväxlas L 755 och L 763 [= U 820 och 822].

Stenen har burit ornament i tiohundraålets runstensstil, men den har tydligen aldrig burit någon runinskrift. I närheten av den plats, där U 820 ursprungligen har varit rest, finnes en, ännu bevarad, ristning av samma typ, nämligen U 822. Det är sannolikt, att U 819 och 820 ha varit parstenar. Så torde också ha varit förhållandet med U 822 och 823. I båda fallen bär den ena stenen i paret endast ornament.

821. Mysinge, Kulla sn. Nu vid Fribergs allé.

Pl. 125.

Litteratur: B 630, L 753, D 1:120. J. Bureus, Fa 6 s. 102 n:r 44 (Aschaneus), s. 135 n:r 2 (Axehiell), Fa 1 s. 25, Fa 5 n:r 100, Ff 6 n:r 47; J. Rhezelius, Fa 10:1 n:r 84; Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, *Monumenta* 4, bl. 91; O. Gumælius och C. W. Paykull, Några ord till upplysning om bladet »Sigtuna» (1865), s. 54; *UFT* h. 1 (1871), s. 22; E. Hellman och A. Karlén, Fornminnesinventering i Kulla socken år 1927 (ATA).

Äldre avbildningar: J. Rhezelius, teckning (i Fa 10:1); J. Bureus, kopparstick (i Ff 6); J. Leitz och J. Hardorph, träsnitt (i Peringskiölds *Monumenta* och B 630); Dybeck, teckning (D 1:120).

Runstenen står på en kulle bland björkar och ekar, 250 m. VNV om Fribergs mangårdsbyggnad, 80 m. N om allén, 25 m. V om trädgården. Platsen är utmärkt på Geologiska kartbladet »Sigtuna».

Enligt Aschaneus (Fa 6) stod stenen »Widh Mysingö i Fittia Soken» och enligt Axehiell »J Mysings gårde i Hälms sochn». (Fa 5: »Fitia Soken ... Mysinge i gårdet»; Ff 6: »Mysinge i Gerdet»). Rhezelius (i Fa 10:1): »Holm Sochn J Mysinge Giärde» (»Holm» är överstruket och av Bureus ändrat till »Fitia»). — Om *Ransakningarnas* uppgifter om runstenar vid Mysinge se U 819. — På träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* finnes bläckanteckningen »Myssinge gårde Fittia Sochn» (B 630: »På gårde»; L 753: »Mysinge gårde»; i båda arbetena upptagas Mysingestenerna på Fittja socken). — I *Sverikes runurkunder* skriver Dybeck: »Genom Mysinge — nu bostad för statfolk — rinner ett mindre vattendrag, som utfaller i Gåran af Mälaren. Stenen ligger vid detta nära en egoväg.» I beskrivning till Geologiska kartbladet »Sigtuna» omtalas två runstenar »vid Fribergs allé». *UFT*: »Mysinge gårde ... nu upprest af landshöfdingen i Vesterbottens län Erik Victor Almqvist i Fribergs park.»

Mörkgrå granit. Höjd 2,02 m., bredd 1,45 m. Ristningen är utomordentligt skickligt huggen. Linjerna äro jämförelsevis breda och mjukt rundade. Ytan flagrar. Sålunda har t. ex. nedtill t. h. ett stort parti av den vackra ristningen flagrat av; dock kunna här ännu runorna skönjas som en skuggning. Det är givetvis endast fråga om en begränsad tid, innan dessa spår av huggning försvinna.

Inskrift:

	5	10	15	20	25	30	35	40	45	50	55	60	65																																																																																															
	+	i	s	t	r	y	r	+	l	i	t	+	r	a	i	s	a	+	s	t	a	i	n	+	p	i	n	a	+	i	f	t	i	r	+	h	i	p	i	n	f	a	s	t	+	f	a	-	u	r	s	i	n	+	a	u	k	+	a	u	p	a	+	i	f	t	i	r	+	b	u	a	n	t	a	+	s	i	n	+	a	k	+	i	f	t	i	r	+	a	u	p	k	e	r	p	i	+	t	u	t	u	r	s	i	n	a	×
	70	75	80	85	90																																																																																																							

Æstriðr(?) let ræisa stein þenna æftir Hedinfast, faður sinn, ok Auða æftir boanda sinn ok æftir Auðgærði, dottur sina.

»Estrid(?) lät resa denna sten efter Hedenfast, sin fader, och Öda efter sin man och efter Ödgärd, sin dotter.»